SLOVENSKÁ TECHNICKÁ UNIVERZITA V BRATISLAVE FAKULTA ELEKTROTECHNIKY A INFORMATIKY

Evidenčné číslo: FEI-5384-72886

IMPLEMENTÁCIA KONTROLY IPC DO SYSTÉMU MEDUSA DIPLOMOVÁ PRÁCA

2018 Viliam Mihálik

SLOVENSKÁ TECHNICKÁ UNIVERZITA V BRATISLAVE FAKULTA ELEKTROTECHNIKY A INFORMATIKY

Evidenčné číslo: FEI-5384-72886

IMPLEMENTÁCIA KONTROLY IPC DO SYSTÉMU MEDUSA

DIPLOMOVÁ PRÁCA

Študijný program: Aplikovaná informatika

Číslo študijného odboru: 2511

Názov študijného odboru: 9.2.9 Aplikovaná informatika

Školiace pracovisko: Ústav informatiky a matematiky

Vedúci záverečnej práce: Mgr. Ing. Matúš Jókay, PhD.

Bratislava 2018 Viliam Mihálik

SÚHRN

SLOVENSKÁ TECHNICKÁ UNIVERZITA V BRATISLAVE FAKULTA ELEKTROTECHNIKY A INFORMATIKY

Študijný program: Aplikovaná informatika

Autor: Viliam Mihálik

Diplomová práca: Implementácia kon-

troly IPC do systému

Medusa

Vedúci záverečnej práce: Mgr. Ing. Matúš Jókay, PhD.

Miesto a rok predloženia práce: Bratislava 2018

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetuer adipiscing elit. Aenean et est a dui semper facilisis. Pellentesque placerat elit a nunc. Nullam tortor odio, rutrum quis, egestas ut, posuere sed, felis. Vestibulum placerat feugiat nisl. Suspendisse lacinia, odio non feugiat vestibulum, sem erat blandit metus, ac nonummy magna odio pharetra felis. Vivamus vehicula velit non metus faucibus auctor. Nam sed augue. Donec orci. Cras eget diam et dolor dapibus sollicitudin. In lacinia, tellus vitae laoreet ultrices, lectus ligula dictum dui, eget condimentum velit dui vitae ante. Nulla nonummy augue nec pede. Pellentesque ut nulla. Donec at libero. Pellentesque at nisl ac nisi fermentum viverra. Praesent odio. Phasellus tincidunt diam ut ipsum. Donec eget est. A skúška mäkčeňov a dĺžnov.

Kľúčové slová: Medusa, IPC, Linux, LSM

ABSTRACT

SLOVAK UNIVERSITY OF TECHNOLOGY IN BRATISLAVA FACULTY OF ELECTRICAL ENGINEERING AND INFORMATION TECHNOLOGY

Study Programme: Applied Informatics

Author: Viliam Mihálik

Master's thesis: Implement IPC control

on Medusa system

Supervisor: Mgr. Ing. Matúš Jókay, PhD.

Place and year of submission: Bratislava 2018

On the other hand, we denounce with righteous indignation and dislike men who are so beguiled and demoralized by the charms of pleasure of the moment, so blinded by desire, that they cannot foresee the pain and trouble that are bound to ensue; and equal blame belongs to those who fail in their duty through weakness of will, which is the same as saying through shrinking from toil and pain. These cases are perfectly simple and easy to distinguish. In a free hour, when our power of choice is untrammelled and when nothing prevents our being able to do what we like best, every pleasure is to be welcomed and every pain avoided. But in certain circumstances and owing to the claims of duty or the obligations of business it will frequently occur that pleasures have to be repudiated and annoyances accepted. The wise man therefore always holds in these matters to this principle of selection: he rejects pleasures to secure other greater pleasures, or else he endures pains to avoid worse pains.

Keywords: Medusa, IPC, Linux, LSM

Poďakovanie

I would like to express a gratitude to my thesis supervisor.

Obsah

Ú	vod		1									
1	IPC		2									
	1.1	Signály	2									
	1.2	Rúry	3									
		1.2.1 Anonymné rúry	3									
		1.2.2 Pomenované rúry	4									
	1.3	Fronty správ	5									
		1.3.1 Štruktúry semaforov	5									
		1.3.2 Štruktúra kern_ipc_perm	6									
		1.3.3 Požívanie fronty správ	7									
	1.4	Semafory	9									
		1.4.1 Štruktúry semaforov	9									
		1.4.2 Použitie semaforov	11									
	1.5	Zdieľaná pamäť	12									
		1.5.1 Štruktúry zdieľanej pamäte	13									
		1.5.2 Požitie zdieľanej pamäte	14									
	1.6	Sokety	15									
		1.6.1 Použitie soketov	15									
2	Med	dusa	18									
3	Úká	ážka glossaries	19									
4	Rec	zitácia	20									
5	Možnosti anonymizácie											
	5.1	Súkromné prehliadanie	21									
	5.2	Anonymná sieť	21									
	5.3	Funkcionalita	21									
		5.3.1 Funkcionalita2	21									
	5.4	Vzhľad	21									
Zá	iver		25									
Zc	znar	n použitej literatúry	26									

Prílohy	I
A Štruktúra elektronického nosiča	II
B Algoritmus	III
C Výpis sublime	VIII

Zoznam obrázkov a tabuliek

Obrázok 1	Tok dát medzi procesmi	4
Obrázok 2	Predpokladaný vzhľad rozšírenia	23
Tabuľka 1	Moduly a ich funkcie pri anonymizácii	22

Zoznam skratiek

CDMA Code Division Multiple Access

FIFO First in, First out

GSM Global System for Mobile communication

HW Halo Wars

IPC Inter-Process Communication

PID process identifier

POSIX Portable Operating System Interface

RAM random access memory

 ${f RCU}$ read-copy-update

SW Star Wars

Zoznam algoritmov

1	Illrážla na	míleo 2001 1	ana alganithmic										2/
1	Okazka pi	HKazov j	ore algorithmic								 		24

Zoznam výpisov

1	Použite anonymných rúr
2	Príklad vlastnej štruktúry správy
3	Štruktúra msg_msg
4	Štruktúra msg_msgseg
5	Štruktúra msq_queue
6	Vytvorenie soketu
7	Bindovanie soketu
8	Ukážka algoritmu
B.1	Štruktúra kern_ipc_perm
B.2	Štruktúra msqid 64_ds
B.3	Štruktúra msqid_ds
B.4	Štruktúra msginfo
B.5	Štruktúra semid_ds
B.6	Štruktúra semid 64_ds
B.7	Štruktúra semun
B.8	Štruktúra shmid_kernel
B.9	Ukážka použitia soketu
B.10	Ukážka použitia soketu na strane klienta
C.1	Ukážka sublime-project VII

$\mathbf{\acute{U}vod}$

Tu bude krasny uvod s diakritikou atd. A mozno aj viac riadkovy uvod.

1 IPC

Inter-Process Communication (IPC) predstavuje súbor mechanizmov určených na komunikáciu a správu dát medzi viacerými procesmi. Operačný systém Linux obsahuje niekoľko takýchto mechanizmov, medzi najhlavnejšie patria:

- Signály
- Rúry
- Fronty správ
- Semafory
- Zdieľaná pamäť
- Sokety

V nasledujúcich odsekoch si bližšie popíšeme tieto mechanizmy.

1.1 Signály

Ide o jeden z najstarších IPC mechanizmov používaný v Unix systémoch. Signál je asynchrónne upozornenie zaslané procesu alebo konkrétnemu vláknu v rámci toho istého procesu, za účelom upozornenia na udalosť, ktorá sa vyskytla. V momente keď sa signál odošle, operačný systém preruší vykonávanie procesu, ktorý má byť signalizovaný a v tomto procese sa vykoná obslúženie signálu.

Je potrebné si uvedomiť že **signály nie sú** to isté ako **prerušenia**. Rozdiel medzi signálom a prerušením je, že prerušenie je vyvolané procesorom a signál je vyvolaný z jadra systému. Signál je možné vyvolať systémovým volaním **kill**. Toto systémové volanie má dva parametre:

- pid identifikátor procesu, ktorý má byť signalizovaný
- sig typ signálu

Podporované typy je možné zistiť pomocou príkazu kill -l alebo v súbore /include/linu-x/signal.h.

V prípade že je definovaná obslužná funkcia, táto funkcia sa vykoná, v opačnom prípade je použitá štandardná obsluha signálu. Obslužnú funkciu je možné definovať pomocou funkcie **signal**, avšak správanie tejto funkcie môže byť rozdielne vzhľadom na

platformu. Preto sa odporúča používať funkciu **sigaction**, ktorá bola definovaná v štandarde **POSIX.1**. Toto systémové volanie má parametere:

- signum typ signálu, ktorý chceme obslúžiť
- act definuje akciu, ktorá sa má vykonať pri obsluhe signálu
- oldact definuje starú obsluhu signálu

Signály je možné použiť pre komunikáciu ako aj synchronizáciu avšak ide o veľmi slabý nástroj pre tieto potreby.¹

1.2 Rúry

Rúry predstavujú jednosmerný tok dát medzi procesmi: všetky dáta zapísané procesom do rúry sú jadrom presmerované do iného procesu, ktorý z nej môže čítať. Poznáme 2 druhy rúr:

- Anonymné rúry žiadny objekt v súborovom strome
- Pomenované rúry objekt v súborovom strome

1.2.1 Anonymné rúry

Anonymné rúry je možné vytvoriť pomocou systémového volania **pipe**, alebo taktiež pomocou znaku | vo väčšine Unix príkazových riadkoch. Systémové volanie **pipe** obsahuje jeden parameter, ktorým je pole pipefd o veľkosti 2. Toto pole obsahuje po návrate z funkcie súborové deskriptory. Tieto dva súborové deskriptory predstavujú konce rúry, pipefd[0] je čítací koniec rúry a pipefd[1] je zapisovací koniec rúry. Tieto súborové deskriptory je následne možné použiť na zapisovanie a čítanie pomocou systémových volaní $write^2$ a $read^3$. Tieto operácie sú blokujúce v dvoch prípadoch:

- write rúra je plná
- read rúra je prázdna

Niektoré *Unix* systémy ako napríklad *System V Release 4*, implementuje **full-duplex** rúry, teda rúry, pri ktorých oba konce rúry(súborové deskriptory) je možné použiť ako na zapisovanie tak aj na čítanie. Avšak štandard **POSIX** definuje iba **half-duplex** rúry, pričom každý proces musí zatvoriť jeden deskriptor pred použitím druhého.

http://man7.org/conf/lca2013/IPC_Overview-LCA-2013-printable.pdf

²http://man7.org/linux/man-pages/man2/write.2.html

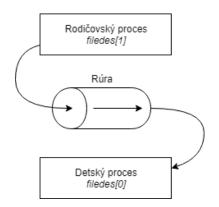
³http://man7.org/linux/man-pages/man2/read.2.html

Takto vytvorená rúra umožňuje komunikáciu medzi rodičovským procesom a jeho potomkami. Avšak je potrebné zabezpečiť aby procesy, ktoré medzi sebou chcú komunikovať zdieľali rovnaké súborové deskriptory. Toto je možné jednoducho dosiahnuť tak, že sa rúra vytvorí pred vytvorením detského procesu(fork). Zjednodušený pseudokód môžeme vidieť tu 1 spolu s ilustračný obrázkom 1.

```
int filedes[2];
pipe(filedes);

child_pid = fork();
if (child_pid == 0) {
        close(filedes[1]);
} else {
        close(filedes[1]);
}
```

Listing 1: Použite anonymných rúr

Obr. 1: Tok dát medzi procesmi.

Nevýhodou tohto systémového volania je absencia v súborovom strome a teda nie je možné využiť tento IPC mechanizmus na komunikáciu medzi ľubovoľnými dvoma alebo viacerými procesmi.

1.2.2 Pomenované rúry

Pomenované rúry taktiež nazývané aj **FIFO** na rozdiel od anonymných rúr máju meno v súborovom systéme. Jednou z možností ako vytvoriť tento typ rúry je pomocou funkcie **mkfifo**, ktorá je definovaná v štandarde POSIX. Táto funkcia v svojej implementácií volá systémové volanie *mknod* s príznakom, ktorý definuje že ide o pomenovanú rúru. Funkcia **mkfifo** má 2 parametre:

- pathname názov rúry
- mode práva súboru

Návratová hodnota funkcie je 0 v prípade úspechu a v prípade chyby je návratová hodnota -1. Takto vytvorenú rúru je možné rovnako ako anonymné rúry obsluhovať pomocou systémových volaní *read* a *write*.

1.3 Fronty správ

Fronty správ si najlepšie môžme predstaviť ako zreťazený zoznam v adresnom priestore jadra. Správy môžu byť odosielané do fronty v poradí a následne načítané z fronty pomocou niekoľko rôznych spôsobov. Každá fronta správ je jednoznačne identifikovaná pomocou IPC identifikátora. Pre lepšie pochopenie tohto konceptu si popíšeme 3 hlavné štruktúry, ktoré zabezpečujú fungovanie fronty správ v jadre Linuxu.

1.3.1 Štruktúry semaforov

Štruktúra msgbuf (definovaná v linux/msg.h) predstavuje predlohu ako by mala vyzerať správa, ktorú budeme posielať. Táto predloha obsahuje dve položky:

- long mtype umožňuje určiť o aký typ správy ide, napríklad chybová správa, normálna správa a podobne, možností je nekonečno
- char mtext[1] samotné dáta správy, túto položku je možné ľubovoľne rozšíriť, ako napríklad v ukážke kódu 2, avšak s limitom, ktorý je maximálna dĺžka správy MSGMAX=8192⁴

```
struct message {
   long type;
   struct my_special_struct data;
} msg;
```

Listing 2: Príklad vlastnej štruktúry správy

Každá správa je rozdelená na stránky, ktoré sú dynamicky alokované v pamäti. Veľ-kosť tejto stránky je závislí od architektúry a zisťuje sa nasledovne $sysconf(\_SC\_PAGESIZE)$. Štruktúra msg_msg , ktorú môžeme vidieť tu 3, predstavuje hlavičku každej správy pričom sa inštancie tejto štruktúry nachádzajú v zreťazenom zozname, ktorý je definovaný položkou m_list . V prípade že dĺžka správy je menšia ako

```
PAGE SIZE – sizeof(struct msg msg)
```

celý obsah správy sa nachádza v pamäťovej oblasti za štruktúrou msg_msg . V opačnom prípade sa prvá časť správy nachádza na rovnakom mieste a ostatné stránky sa nachádzajú

⁴Táto veľkosť je definovaná v linux/msg.h a môže sa líšiť od verzie jadra. Túto hodnotu je taktiež možné zistiť pomocou príkazu *ipcs -l.*

v pamäťovej oblasti, na ktorú ukazuje ukazovateľ *next*. Tento ukazovateľ odkazuje na štruktúru *msg_msgseg* pozri 5, ktorá obsahuje ukazovateľ *next* na ďalšiu stránku, pričom v pamäťovej oblasti za touto štruktúrou sa nachádzajú dáta aktuálnej stránky.

```
struct msg_msg {
    struct list_head m_list;
    long m_type;
    size_t m_ts;
    struct msg_msgseg *next;
    void *security;
    /* obsah prvej stránky */
};

Listing 3: Štruktúra msg_msg
struct msg_msgseg {
    struct msg_msgseg *next;
    /* obsah stránky */
};
```

Listing 4: Štruktúra msg_msgseg

Poslednou štruktúrou, ktorá sa nachádza najvyššie v hierarchií týchto štruktúr je msq_queue a jej deklaráciu môžete vidieť na ukážke kódu 5. Najdôležitejšou položkou tejto štruktúry je položkaq_messages, ktorá predstavuje prvý element zreťazeného zoznamu všetkých správ vo fronte. Ďalšie zreťazené zoznamy, ktoré sa tu nachádzajú sú q_receivers a q_senders, ktoré obsahujú zreťazené zoznamy procesov, ktoré posielajú správy a procesov, ktoré prijímajú správy. Zaujímavou položkou z pohľadu bezpečnosti je položka q_perm, ktorá obsahuje inštanciu štruktúry kern_ipc_perm. Túto štruktúru si popíšeme v kapitole 1.3.2.

```
struct msg_queue {
    struct kern_ipc_perm q_perm;
    /* meta dáta */
    struct list_head q_messages;
    struct list_head q_receivers;
    struct list_head q_senders;
} __randomize_layout;
```

Listing 5: Štruktúra msq queue

1.3.2 Štruktúra kern_ipc_perm

Štruktúra kern_ipc_perm sa nenachádza len pri fronte správ ale taktiež aj pri semaforoch a zdieľanej pamäti. Táto štruktúra predstavuje sadu meta dát o konkrétnom IPC objekte a jej položky spolu s typmi môžeme vidieť na ukážke kódu B.1. Vyznám týchto položiek je nasledovný:

- lock uzamykací mechanizmus pre ochranu IPC objektu
- deleted príznak, či bol zdroj uvoľnený
- id
- key jednoznačný identifikátor, v rámci konkrétneho typu objektu, to znamená, že jedna inštancia semafora, zdieľanej pamäte alebo fronty správ môže mať rovnaký identifikátor
- uid ID používateľa, ktorý vlastní IPC objekt
- gid ID skupiny, ktorá vlastní IPC objekt
- cuid ID používateľa, ktorý vytvoril IPC objekt
- cgid ID skupiny, ktorá vytvorila IPC objekt
- mode bitová maska oprávnení
- seq sekvenčné číslo, používané sa na vytvorenie nového identifikátora pre IPC objekt
- security ukazovateľ na štruktúru, ktorú vytvára zvolené bezpečnostné riešenie v jadre Linuxu
- khtnode
- rcu RCU synchronizačný mechanizmus
- refcount počítadlo použití IPC objektu

1.3.3 Požívanie fronty správ

Na vytvorenie fronty správ sa používa systémové volanie msgget. Toto systémové volanie má dva parametre, ktorými sú key(identifikátor objektu) a msgflg príznaky IPC objektu. Nová fronta je vytvorená v prípadoch, že:

- key sa rovná IPC PRIVATE
- key nemá ešte priradený žiadny IPC objekt a IPC_CREATE príznak je definovaný v parametre msglfg

Ak je definovaný príznak IPC_EXCL spolu s IPC_CREATE a identifikátor už existuje, volanie funkcie zlyhá s chybovou správou EEXIST, ktorá definuje, že IPC objekt už existuje. Naopak v prípade, že IPC_EXCL nie je definované tak návratová hodnota je identifikátor už existujúceho IPC objektu.

Na posielanie a prijímanie správ z fronty sa používajú systémové volania msgsnd a msgrcv. Funkcia msgsnd má nasledovné parametre:

- msgid identifikátor fronty získaný z funkcie msgget
- msgp ukazovateľ na štruktúru, ktorú si používateľ definuje sám a mal by vychádzať zo šablóny ktorú sme si popísali v kapitole 2
- msgsz veľkosť dátovej štruktúry, ktorú chceme prenášať
- msgflg príznaky, ktoré definujú čo sa má diať v prípade, že je fronta plná

Funkcia msgrcv, odstráni správu z frontu a premiestni do pamäte, na ktorý ukazuje parameter funkcie msgp. Ďalšie parametre sú:

- msgsz maximálnu veľkosť dát v bytoch pre položku mtext, štruktúry, na ktorú ukazuje ukazovateľ msgp
- msgflg príznaky, ktoré definujú čo sa má diať v prípade, že je fronta prázdna
- msgtyp číslo, ktoré definuje ktorý typ správy bude ako prvý vybraný z fronty(nemôže byt definovaný príznak MSG_COPY), v prípade že je definovaný príznak MSG_EXCEPT, tak sa z fronty vyberá prvá správa z typom odlišným od msgtyp

Posledným systémovým volaním tohto mechanizmu je msgctl, ktoré vykonáva kontrolné operácie nad objektom. Funkcia má 3 parametre:

- msgid identifikátor objektu
- cmd typ operácie
- buf ide o štruktúru, ktorá sa v jadre ako aj v manuálových stránkach nachádza v 32 bitovej verzií(viď B.3), avšak v jadre sa označuje za zastaralú pričom ju nahrádza 64 bitová verzia(viď B.2), táto štruktúra slúži na prenos meta dát z jadra systému do užívateľského priestoru

Typy operácie nad frontami správ sú nasledovné:

- IPC_STAT a MSG_STAT kopíruje informácie z jadra do štruktúry na ktorú ukazuje ukazovateľ buf
- IPC_SET nastavuje položky jadra na základe ukazovateľa buf, konkrétne msg_perm.uid, msg_perm.gid, msg_qbytes a posledných 9 bitov msg_perm.mode
- IPC_RMID odstraňuje frontu správ
- IPC_INFO a MSG_INFO získava limity a systémové nastavenia pre fronty správ, dáta sa nachádzajú na adrese ukazovateľa buf, avšak dáta sú v štruktúre typu msginfo(viď B.4) a preto je potrebné pre-typovanie⁵

1.4 Semafory

Semafor ako IPC mechanizmus nepredstavuje nástoj na prenášanie dát ale slúži ako synchronizačný mechanizmus na ochranu zdieľaných zdrojov pri viac procesovom alebo viac vláknovom vykonávaný programu. Všeobecný semafor si môžme predstaviť ako počítadlo, ktoré je možné atomický upravovať. Semafor zvyčajne implementuje dve základné funkcie, ktoré slúžia na zvýšenie(signal) a zníženie(wait) tohto počítadla. Napríklad ak proces 1 chce vstúpiť do chránenej oblasti(pristúpiť k zdieľaným zdrojom) zníži počítadlo semaforu. Proces 2, ktorý taktiež bude chcieť pristúpiť k týmto zdrojom zníži semafor čo má za následok bloknutie procesu 2, ktorý musí počkať na zvýšenie počítadlo. Proces 1 v prípade že bude opúšťať kritickú oblasť zvýši počítadlo semaforu čo zabezpečí odblokovanie procesu 1.

Semafor System V semafory na rozdiel od POSIX semaforov nepredstavujú len jedno počítadlo ale skupiny počítadiel. Každé jedno počítadlo môže chrániť nejakú kritickú oblasť a teda jeden System V semafor môže chrániť viacero kritických oblastí. Veľkou výhodou je taktiež schopnosť navrátiť operácie vykonané na semafore v prípade, že proces, ktorý bol v kritickej oblasti neočakávane skončí a zabezpečiť tak aby čakajúci proces mohol vstúpiť do kritickej oblasti.

V nasledujúcich odsekoch si popíšeme interné štruktúry v jadre Linuxu, ktoré zabezpečujú fungovanie semaforov a taktiež aj použitie tohto IPC mechanizmu.

1.4.1 Štruktúry semaforov

Základná štruktúra, ktorá v sebe nesie hodnotu jedného počítadla má nasledovné položky:

⁵IPC_INFO a MSG_INFO ako aj IPC_STAT a MSG_STAT vracajú mierne odlišné dáta a sú platformovo závislé pre viac info pozri http://man7.org/linux/man-pages/man2/msgctl.2.html

- semval hodnota počítadla
- semval PID procesu, ktorý posledný modifikoval semafor
- lock uzamykací mechanizmus pre ochranu počítadla
- pending_alter a pending_const operácie, ktoré čakajú na vykonanie
- sem_otime čas posledného volania funkcie sem_op nad počítadlom

Nadradenou štruktúrou, ktorá predstavuje skupiny počítadiel je **sem_array**, ktorá má nasledovné položky:

- sem_perm štruktúra typu kern_ipc_perm, ktorú sme si popísali v kapitole 1.3.2
- sem_ctime čas posledného volania funkcie sem_ctl nad semaforom
- pending_alter a pending_const operácie, ktoré čakajú na vykonanie
- list_id spätné operácie na celú skupinu semaforov, ide o vlastnosť, ktorú sme si popísali v úvode do kapitoly
- sem_nsems počet semaforov
- complex_count počet komplexných operácii ktoré čakajú na vykonanie
- use_global_lock globálny uzamykací mechanizmus nad celou skupinou semaforov
- sems pole jednotlivých semaforov/počítadiel

Operácie, ktoré sa nad týmito semaformi vykonávajú sú uložené v štruktúre sem_queue. Ide o zretazený zoznam a každá jedna inštancia tejto štruktúry predstavuje operácie jedného procesu, ktorý je blokovaný(spí) na semafore. Táto štruktúra vyzerá nasledovne:

- list ďalšie položky zreťazeného zoznamu
- sleeper štruktúra typu task_struct, teda proces, ktorý spí
- undo spätné operácie
- sops pole štruktúr typu sembuf, ktoré definuje nevykonané operácie
- blocking pole štruktúr typu sembuf, ktoré definuje operácie ktoré sú blokovacie
- nsops počet operácií

- alter príznak, ktorý označuje či operácia modifikuje pole semaforov
- dupsop TODO príznak, ktorý označuje či operácia modifikuje pole semaforov

Štruktúry na prácu s operáciami, ktoré majú byť v prípade ukončenia programu obnovené do pôvodného stavu sú štruktúry sem_undo a sem_undo_list. Každý proces má jednu prislúchajúcu štruktúru sem_undo a v prípade že je proces ukončený tak sa tieto operácie vykonajú. Štruktúra sem_undo_list zabezpečuje zdieľaný prístup k sem_undo štruktúram v prípade že viacero procesov zdieľa jeden list čo je možné zabezpečiť pomocou príznaku CLONE_SYSVSEM pri vytváraní nového procesu.

1.4.2 Použitie semaforov

System V semafor sa vytvára pomocou systémového volania semget, ktoré je analogické k funkcii msgget, ktorú sme si popísali v kapitole 1.3.3. JEdiným rozdielom je parameter nsems, ktorý definuje koľko jednotlivých semaforov chceme vytvoriť. Takto vytvorený semafor je možné používať a vykonávať nad ním operácie pomocou systémového volania semop, ktoré má nasledovné parametre:

- semid identiifkátor semaforu
- sops operácie nad semaforom
- nsops počet operácii v poli

Jednotlivé operácie sú definované pomocou štruktúry **sembuf**, ktorá má nasledujúce položky:

- sem num číslo semaforu nad ktorým chcem operáciu vykonať
- sem op typ operácie
- sem_flg príznaky operácie

sem_flg môže nadobúdať dve hodnoty, ktoré sú SEM_UNDO a IPC_NOWAIT. SEM_UNDO indikuje že chceme aby daná operácia bola obnoviteľná. Príznak IPC_NOWAIT priamo súvisí s parametrom sem op, ktorý môže nadobudnúť tieto stavy:

- sem_op > 0 hodnota sem_op sa pričíta k hodnota počítadla(vyžaduje sa právo na zápis)
- sem_op == 0 a semval == 0 tak operácia okamžite prebehne, inak ak je definovaný príznak IPC_NOWAIT operácie skončí s chybou ak však tento príznak nieje definovaný proces čaká pokiaľ bude semafor 0(vyžaduje práva na čítanie semaforu)

sem_op < 0 a zároveň semval >= sem_op tak je operácia vykonaná okamžite, inak
analogicky k predošlému prípadu operácia skončí buď s chybou alebo proces čaká
pokiaľ bude zvýšená hodnota počítadla(vyžaduje sa právo na zápis)

Posledným systémovým volaním je semctl, ktoré rovnako ako systémové volanie msgctl z kapitoly 1.3.3 získava alebo zapisuje informácie o IPC objekte avšak s rozdielom že využíva odlišnú štruktúru na ukladanie dát. semctl má nasledovné argument:

- semid identifikátor objektu
- semnum index semaforu v skupine semaforov
- cmd typ operácie
- arg posledný argument je voliteľný podľa typu operácie, ide o union, ktorý je definovaný na ukážke kódu B.7

Typy operácii, ktoré sme si definovali pri msgctl taktiež existujú aj pri semafóroch a zachovávajú rovnakú funkcionalitu ale výsledok týchto operácií sa ukladá do položky arg.buf, ktorá je typu semid_ds(viď B.5) pre 32 bitové systéme alebo semid64_ds(viď B.6) pre 64 bitové systémy. Toto systémové volanie umožňuje aj semaforovo špecifické operácie, ktoré sú nasledovné:

- GETALL/SETALL vráti/nastaví hodnotu každého počítadla v skupine semaforov a uloží ho do položky arg.array, parameter semnum je ignorovaný
- GETNCNT/GETZCNT vráti počet procesov, ktoré čakajú na zvýšenie(GETNCNT) alebo zníženie(GETZCNT) konkrétneho počítadla, ktoré je definované argumentom semnum
- GETPID vráti PID procesu, ktorý posledný vykonal operáciu nad počítadlom, ktoré je definované argumentom semnum
- GETVAL vráti hodnotu jedného konkrétneho počítadla definovaného pomocou semnum
- SETVAL nastaví hodnotu, ktorá je v položke arg.val, jedného konkrétneho počítadla definovaného pomocou semnum

1.5 Zdieľaná pamäť

Zdieľaná pamäť predstavuje užitočný mechanizmus, ktorý umožňuje dvom alebo viacerým procesom pristupovať k spoločným dátovým štruktúram, ktoré sú uložené v oblasti zdieľanej pamäte IPC.[1] Proces, ktorý chce takúto zdieľanú pamäť používať potrebuje

namapovať túto pamäť na adresný priestor procesu. Následne túto pamäť môže používať akoby lokálnu pamäť, čo nevyžaduje prepínanie do módu jadra a preto tento IPC mechanizmus patrí medzi najrýchlejšie.[2]

1.5.1 Štruktúry zdieľanej pamäte

Hlavnou štruktúrou, ktorá má informácie o objektoch zdieľanej pamäte je shmid_kernel, ktorej položky sú nasledovné:

- shm_perm štruktúra typu kern_ipc_perm, ktorú sme si popísali v kapitole 1.3.2
- shm file pointer na štruktúru file, ktorá predstavuje zdieľaný pamäťoví priestor
- shm_nattch počet procesov, ktoré sú pripojené k zdieľanej pamäti
- shm_segsz veľkosť pamäťového segmentu
- shm_atim/shm_dtim/shm_ctim sú posledné časy prístupu/odpojenia/zmeny
- shm_cprid PID procesu, ktorý vytvoril objekt
- shm_lprid PID procesu, ktorý posledný pristupoval ku objektu
- mlock_user ukazovateľ na štruktúru user_struct, ktorá definuje používateľa, ktorý zamkol zdieľanú pamäť v RAM⁶
- shm_creator ukazovateľ na štruktúru task_struct, ktorý definuje proces, ktorý vytvoril zdieľanú pamäť(NULL v prípade že bol proces ukončený)
- shm_clist zoznam štruktúr shmid_kernel, ktoré majú rovnaký proces, ktorý ich vytvoril

Najdôležitejšou položkou je shm_file, ktorá predstavuje samotnú zdieľanú pamäť a keďže ide o súbor, môžeme vidieť blízke prepojenie s Linux VFS. Avšak nejde o normálny súbor a nie je možné ho nájsť v strome súborového systému, pretože sa využíva špeciálny shm súborový systém.[1] Preto ak proces chce zapisovať alebo čítať z tohoto pamäťového segmentu je potrebne aby sa pripojil. Ako na to sa dozvieme v kapitole 1.5.2.

⁶pre viac info pozri http://man7.org/linux/man-pages/man2/mlock.2.html

1.5.2 Požitie zdieľanej pamäte

Zdieľanú pamäť podobne ako ostatne *System V* mechanizmy je možné vytvoriť pomocou systémového volania shmget. Toto systémové volanie sa líši v argumente size, ktorý určuje akú veľkú pamäť chceme alokovať, pričom táto pamäť je zaokrúhlená nahor k najbližšiemu násobku PAGE_SIZE. Jedným z rozdielov je taktiež možnosť definovať príznaky SHM_HUGETLB, SHM_HUGE_2MB a SHM_HUGE_1GB, ktoré signalizujú alokáciu s použitím *huge pages*⁷. Posledný z príznakov je SHM_NORESERVE, ktorý definuje že sa nemá rezervovať *swap* pamäť.

Nad takto vytvorenou zdieľanou pamäťou je možné robiť dve operácie shmat a shmdt. shmat pripojí zdieľanú pamäť do adresného priestoru procesu, argumenty sú nasledovné:

- shmid identifikátor zdieľanej pamäte
- shmaddr adresa na ktorú sa zdieľaná pamäť pripojí, môže nadobudnúť nasledovné hodnoty:
  - NULL systém sám vyberie najvhodnejšiu nepoužívanú adresu
  - rôzna od NULL a zároveň je definovaný príznak SMH_RND tak pamäť je pripojená a zarovnaná dole na najbližší násobok SHMLBA⁸ ak však príznak nie je definovaný adresa musí byť zarovnaná na násobok PAGE_SIZE a následne môže byť pamäť pripojená
- shmflg môže nadobudnúť nasledovné hodnoty
  - SHM EXEC povoľuje spúšťanie obsahu, ktorý sa nachádza v zdieľanej pamäti
  - SHM_RDONLY pripojí proces len s prístupom na čítanie, ak príznak nie je definovaný proces sa bude pripájať s prístupom na čítanie a zápis avšak proces musí mať práva na čítanie a zápis
  - SHM_REMAP príznak povoľuje prepísanie existujúceho mapovania, shmaddr nesmie byť NULL

Po úspešnom pripojení funkcia shmat vracia adresu pripojenej pamäte v opačnom prípade (void *) -1.

 $^{^7\}mathrm{Pre}$ viac info pozri https://elixir.bootlin.com/linux/latest/source/Documentation/vm/hugetlbpage.txt

 $^{^8\}mathrm{T}$ áto hodnota je zväčša násobok PAGE_SIZE a na väčšine Linuxových architektúrach je rovnaká ako PAGE_SIZE

Na odpojenie od zdieľanej pamäte sa používa funkcia shmdt, ktorá má jeden argument shmaddr, ktorý definuje adresu na ktorej je zdieľaná pamäť pripojená. Táto funkcia vracia 0 v prípade úspechu, inak vracia -1.

Posledným systémovým volaním je shmct1, ktoré pracuje analogicky k systémovému volaniu msgct1 o ktorom sa môžete viac dočítať v závere kapitoly 1.3.3. shmct1 poskytuje na rozdiel od msgct1 2 príznaky, ktoré sú SHM_LOCK a SHM_UNLOCK. Tieto príznaky povoľujú alebo zabraňujú swapovaniu zdieľanej pamäte. SHM_UNLOCK definuje, že napríklad v situáciu veľkého vyťaženia pamäte môže swap pamäte.[3]

Na prácu so zdieľanou pamäťou teda zapisovanie a čítanie z pamäte používame rovnaké nástroje ako na prácu s bežným súborom a teda na zapisovanie môžeme použiť napríklad fprintf a na čítanie putchar.

1.6 Sokety

Soket predstavuje obojsmernú komunikačnú rúru, ktorá môže byť použitá na široké množstvo oblastí. Jedna z najpoužívanejších oblastí pri soketoch je komunikácia cez Internet. Avšak sokety taktiež umožňujú aj lokálnu komunikáciu medzi dvoma procesmi.[5] Nakoľko sokety zaberajú široký záber v nasledujúcich odsekoch sa pokúsime tento koncept opísať na príklade lokálnych soketov a preto, niektoré informácie nemusia byť kompletné a pre odlišné použitie sa treba inštruovať podľa[4].

1.6.1 Použitie soketov

Soket sa vytvára pomocou funkcie **socket** a vytvorenie lokálneho soketu vyzerá nasledovne:

```
unsigned int s;
s = socket(AF UNIX, SOCK STREAM, 0);
```

Listing 6: Vytvorenie soketu

Prvý parameter AF_UNIX(AF_LOCAL) definuje že ide o lokálny soket, príznak SOCK_STREAM určuje sekvenčný, spoľahlivý a obojsmerný typ komunikácie. Posledný parameter definuje protokol pre konkrétny typ komunikácie a väčšinou existuje len jeden takýto protokol. V prípade že volanie tejto funkcie je úspešné tak návratová hodnota je deskriptor súboru v opačnom prípade -1.

Takto vytvorený deskriptor je potrebné namapovať na nejakú cestu v súborovom systéme aby ju mohlo používať viacero procesov. Na tento účel nám slúži systémové volanie bind, ktoré môžeme použiť nasledovne:

```
struct sockaddr_un local;
unsigned int s;
```

```
local.sun_family = AF_UNIX;
strcpy(local.sun_path, "/home/mysocket");
unlink(local.sun_path);
bind(s, (struct sockaddr *)&local, sizeof(local));
```

Listing 7: Bindovanie soketu

Prvým parametrom tejto funkcie je deskriptor soketu, druhy parameter je ukazovateľ na štruktúru, typu sockaddr, typ tejto štruktúry sa líši od použitého typu komunikácie, v ukážke kódu 7 používame štruktúru sockaddr_un. Tretím parametrom je veľkosť štruktúry. Táto funkcia zabezpečí prepojenie medzi adresou soketu v súborovom systéme a súborovým deskriptorom.

Takto vytvorené sokety je možné použiť dvomi spôsobmi a to buď ako server alebo ako klient.

Jednoduchý server s použitím soketov môžeme vidieť na ukážke kódu B.9. Na tejto ukážke kódu môžeme vidieť vytvorenie soketu a následne použitie funkcie listen, ktorej prvý parameter je deskriptor soketu a druhý parameter definuje maximálny počet požiadavok, ktoré môžu prísť pokiaľ nebude volaná funkcia accept.

Funkcia accept je blokovacia funkcia, ktorá blokuje vykonávanie programu⁹ pokiaľ sa nevytvorí spojenie. Argumenty tejto funkcie sú sockfd, addr a addrlen. sockfd je súborový deskriptor na ktorom akceptuje pripojenie, addr predstavujú štruktúru do ktorej bude uložená adresa klienta, ktorý sa pripojil a addrlen predstavuje veľkosť tejto štruktúry. Návratová hodnota funkcie je nový súborový deskriptor, ktorý bude slúžiť na komunikáciu s pripojeným klientom.

Takto vytvorený súborový deskriptor je možné použiť na zapisovanie alebo čítanie. Na čítanie používame funkciu recv. Táto funkcia je taktiež blokovacia a čaká pokiaľ nepríjme správu. Prvý argument funkcie je suborový deskriptor sockfd, druhým argumentom je buf, úložisko do ktorého bude uložená správa s dĺžkou maximálne len, čo je tretí parameter. Posledným parametrom tejto funkcie sú príznaky, ktoré pre jednoduchosť preskočíme. Funkcia send má rovnakú signatúru len s rozdielom že dáta ktoré sa nachádzajú v úložisku buf sú odoslané do soketu.

Na druhej strane klient, ktorý chce odosielať a prijímať dáta cez soket potrebuje vytvoriť soket a následne zavolať funkciu connect. Táto funkcia má rovnakú signatúru ako funkcia bind a zabezpečuje pripojenie súborového deskriptora k soketu, ktorý je definovaný cestou sun_path v štruktúre sockaddr, ktorá je druhým argumentom funkcie. Takto pripojený soket je možné používať pomocou vyššie spomínaných funkcii send a

⁹Ak nie je definovaný príznak SOCK_NONBLOCK

 ${\tt recv}.$ Vytvorenie a používanie takéhoto klienta môžeme vidieť na ukážke kódu ${\tt B.10.[5]}$

2 Medusa

Medusa je bezpečnostný systém pre jadro Linux-u.

3 Úkážka glossaries

Verzia FEIstyle 1.5 používa glossary¹⁰ balík. Code Division Multiple Access (CDMA) je dlhá skratka naopak GSM je skratka v krátkej forme.

¹⁰https://www.ctan.org/pkg/glossaries?lang=en

4 Recitácia

Citujem všetky zdroje v **bibliography.bib**, [$\mathbf{t00}$, $\mathbf{t01}$, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19].

Good luck.

5 Možnosti anonymizácie

Anonymizácia znamená zmena alebo úprava údajov tak, aby sa podľa nich nedala jedno-značne určiť osoba, ktorej tieto údaje patria [t01]. Existuje niekoľko spôsobov, ktorými môžeme dosiahnuť rôznu úroveň anonymizácie na internete: od mazania cookies súborov po ukončení prehliadania webových stránok až po používanie operačných systémov, ktoré sú na anonymite založené; od bezplatných možností až po komerčné verzie.

Nasleduje priblíženie niektorých možnosti anonymizácie.

5.1 Súkromné prehliadanie

Najpoužívanejšie internetové prehliadače súčasnosti majú v sebe zabudovanú funkcionalitu, ktorá dokáže čiastočne anonymizovať prístup na internet. Táto funkcionalita blokuje ukladanie navštívených stránok do histórie a nezaznamenáva súbory, ktoré sa stiahnu z internetu. SW a Halo Wars sú skratky.

5.2 Anonymná sieť

Anonymná sieť je sieť serverov, medzi ktorými dáta prechádzajú šifrované. V anonymných sieťach dáta prechádzajú z počítača používateľa, odkiaľ bola požiadavka poslaná, cez viaceré proxy smerovače, z ktorých každý správu doplní o smerovanie a zašifruje vlastným kľúčom. Cesta od ...

5.3 Funkcionalita

Rozšírenie tiež okrem splnenia špecifikácie malo pre prehľadnosť a overenie funkčnosti zobrazovať údaje, ktoré boli na server odoslané. Zoznam údajov odoslaných na server, sa mal ukladať do krátkodobej histórie, aby nemal používateľ k dispozícií len najnovšie údaje, ale aj údaje odoslané v nejakom časovom období. Nejaky listing z priloh C.1.

5.3.1 Funkcionalita2

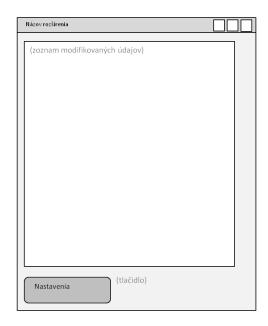
Samozrejmosťou bolo nastavenie zapnutia rozšírenia pri štarte, prípadne interval zmeny odosielaných údajov.

5.4 Vzhľad

Dôležitou požiadavkou kladenou na rozšírenie bolo príjemné používateľské rozhranie. Z tohto dôvodu malo rozšírenie obsahovať zoznam modifikovaných vlastností a tlačidlo pre prístup k nastaveniam rozšírenia v jednoduchej a praktickej forme. Predpokladaný vzhľad je zobrazený na obrázku č. 2. Dôležitou požiadavkou kladenou na rozšírenie bolo príjemné používateľské rozhranie. [t00] Z tohto dôvodu malo rozšírenie obsahovať zoznam

Tabuľka 1: Moduly a ich funkcie pri anonymizácii

	Funkcia													
	Modifikácia													
Modul	zobrazenie hlavičky	blokovanie skriptov	zmena IP	zmena lokalizácie	zmazanie/blokovanie cookies	blokovanie trackerov	popis	používateľský agent	kódové označenie prehliadača	názov prehliadača	verzia prehliadača	platforma	výrobca prehliadača	označenie výrobcu prehliadača
User agent switcher							X	X	X	X	X	X	X	X
Ghostery					X	X								
Better privacy					X									
Anonymox			X	X	Χ		X	X						
Modify headers					Χ			X						
Request policy						X								
Live HTTP headers	X													
User agent awitcher							X	X						
for chrome														
Header hacker							X	X	X	X	X	X	X	X
Mod header							X	X	X	X	X	X	X	X
Script no		X												
No script		X												
Proxify it			X	X										
I'm not here				X										
Get anonymous personal edition		X	X	X	X	X								
Anonymous browsing toolbar			X	X										
Easy hide your IP and surf anonymously			X	X				X	X	X	X			

Obr. 2: Predpokladaný vzhľad rozšírenia.

modifikovaných vlastností a tlačidlo pre prístup k nastaveniam rozšírenia v jednoduchej a praktickej forme. Predpokladaný vzhľad je zobrazený na obrázku č. 2.

```
/* Hello World program */

#include<stdio.h>

struct cpu_info {
   long unsigned utime, ntime, stime, itime;
   long unsigned iowtime, irqtime, sirqtime;
};

main()
{
   printf("Hello World");
}
```

Listing 8: Ukážka algoritmu

Algorithm 1 Ukážka príkazov pre algorithmic

```
\mathbf{if} < \!\! \mathrm{condition} \!\! > \mathbf{then}
         <text>
    _{
m else}
         <text>
    end if
   \mathbf{if} < \!\! \mathbf{condition} \!\! > \mathbf{then}
    else if <condition> then
         <text>
    end if
    for <condition> do
         <text>
   end for
    \mathbf{for} < \!\! \mathbf{condition} \!\! > \mathbf{to} < \!\! \mathbf{condition} \!\! > \mathbf{do}
         <text>
    end for
    \mathbf{for} \ \mathbf{all} < \!\! \mathbf{condition} \!\! > \mathbf{do}
         <text>
    end for
    while <condition> do
         <text>
    end while
   repeat
         <text>
    {f until} < {f condition} >
   loop
         <text>
    end loop
Require: <text>
\mathbf{Ensure:}\ {<}\mathrm{text}{>}
   \mathbf{return} \hspace{0.1in} < \! \mathrm{text} \! > \hspace{0.1in}
    \mathbf{print} \ <\!\! \mathrm{text}\!\! > \{<\!\! \mathrm{text}\!\! > \} \ \mathbf{and} \ , \ \mathbf{or} \ , \ \mathbf{xor} \ , \ \mathbf{not} \ , \ \mathbf{true}, \ \mathbf{false}
```

Záver

Conclusion is going to be where? Here.

Zoznam použitej literatúry

- 1. MARCO CESATI, Daniel P. Bovet. *Understanding the Linux Kernel: Third Edition*. Third. O'Reilly Media, 2005. ISBN 978-0596005658.
- 2. BHARADWAJ, Raghu. *Mastering Linux Kernel Development*. First. Packt Publishing, 2017. ISBN 978-1785883057.
- 3. SHMCTL(2) Linux Programmer's Manual. 4.15. vyd. 2017.
- 4. SOCKET(2) Linux Programmer's Manual. 4.15. vyd. 2017.
- 5. HALL, Brian "Beej Jorgensen". Beej's Guide to Unix IPC. 1.1.3. vyd. 2015. Dostupné tiež z: http://beej.us/guide/bgipc/html/multi/index.html.
- 6. GREENBERG, David. Camel drivers and gatecrashers: quality control in the digital research library. In: HAWKINS, B.L a BATTIN, P (ed.). The mirage of continuity: reconfiguring academic information resources for the 21st century. Washington (D.C.): Council on Library a Information Resources; Association of American Universities, 1998, s. 105–116.
- 7. LYNCH, C. Where do we go from here?: the next decade for digital libraries. *DLib Magazine* [online]. 2005, roč. 11, č. 7/8 [cit. 2005-08-15]. ISSN 1082-9873. Dostupné z: http://www.dlib.org/dlib/july05/lynch/07lynch.html.
- 8. DĚŤA, Hugh a RYCHLÍK, Tomáš. *A big paper: Podtitul* [online]. 2. vyd. Praha: Academia, 1991 [cit. 2011-01-12]. Pokusná edice. ISBN 978-44-55-X. Dostupné z: http://pokus.cz.
- 9. DĚŤA, Hugh, RYCHLÍK, Tomáš, DALŠÍ, Pepa, SPOUSTA, Pepa, SKORO, Moc, ALE, Nestačí a HODNĚ. *Úplně úžasná knížka*. 3. vyd. Praha, 1991.
- DĚŤA, Hugh, RYCHLÍK, Tomáš, DALŠÍ, Pepa, SPOUSTA, Pepa, SKORO, Moc,
   ALE, Nestačí a HODNĚ. Úplně úžasná knížka. 3. vyd. Praha: MIT Press, 1991.
- 11. FREELY, I.P. A small paper: Podtitulek. *The journal of small papers.* 1997, roč. 1, č. 3, s. 2–5. to appear.
- 12. JASS, Hugh. A big paper. The journal of big papers. 1991, roč. 23.
- 13. Titulek. *The journal of big papers*. 1991, roč. 12, č. 2, s. 22–44. Dostupné z DOI: 10.112.22/jkn.

- 14. KOLLMANNOVÁ, Ludmila, BUBENÍKOVÁ, Libuše a KOPECKÁ, Alena. *Angličtina pro samouky*. 5. vyd. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1977. Učebnice pro samouky, č. 4. ISBN 80-04-25663-5.
- NOVOTNÁ, Pepina. Podkapitola. In: KOLLMANNOVÁ, Ludmila, BUBENÍKOVÁ, Libuše a KOPECKÁ, Alena. Angličtina pro samouky. 5. vyd. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1977, kap. 2., s. 22–29. Učebnice pro samouky, č. 4. ISBN 80-04-25663-5.
- 17. KNUTH, Donald. Journeys of T_EX. *TUGBoat*. 2003, roč. 17, č. 3, s. 12–22. ISSN 1222-3333. Dostupné tiež z: http://tugboat.tug.org/kkk.pdf.
- 18. GENIÁLNÍ, Jiří (ed.). *Mimořádně užitečný sborník*. Praha: Academia, 2007. ISBN 978-222-626-222-2.
- 19. VLAŠTOVKA, Josef. Velmi zajímavý článek. In: GENIÁLNÍ, Jiří (ed.). *Mimořádně užitečný sborník*. Praha: Academia, 2007, s. 22–45. ISBN 978-222-626-222-2.

Prílohy

A	Štruktúra elektronického nosiča	I
В	Algoritmus	II
С	Výpis sublime	ΊΙ

A Štruktúra elektronického nosiča

```
/CHANGELOG.md
   · file describing changes made to FEIstyle
/example.tex
  \cdot main example .tex file for diploma thesis
/example_paper.tex
  \cdot example .tex file for seminar paper
/Makefile
   \cdot simply Makefile – build system
/fei.sublime-project
   · is project file with build in Build System for Sublime Text 3
/img
   \cdot folder with images
/includes
   · files with content
   /bibliography.bib
     · bibliography file
   /attachmentA.tex
     · this very file
```

B Algoritmus

```
struct kern_ipc_perm {
      spinlock_t
                    lock:
      bool
                    deleted;
      int
                    id;
      key_t
                    key;
      kuid_t
      kgid_t
                    gid;
      kuid_t
                    cuid;
      kgid_t
                    cgid;
      umode_t
                    mode;
      unsigned long seq;
      void
                    *security;
      struct rhash_head khtnode;
      struct rcu_head rcu;
      refcount_t refcount;
} ____cacheline_aligned_in_smp __randomize_layout;
                            Listing B.1: Štruktúra kern_ipc_perm
struct msqid64_ds {
      struct ipc64_perm msg_perm;
      __kernel_time_t msg_stime;
                                  /* last msgsnd time */
#if __BITS_PER_LONG != 64
      unsigned long __unused1;
#endif
      __kernel_time_t msg_rtime;    /* last msgrcv time */
#if __BITS_PER_LONG != 64
      unsigned long __unused2;
#endif
      __kernel_time_t msg_ctime;    /* last change time */
#if __BITS_PER_LONG != 64
      unsigned long __unused3;
#endif
       __kernel_ulong_t msg_cbytes; /* current number of bytes on queue */
      __kernel_ulong_t msg_qnum; /* number of messages in queue */
      __kernel_ulong_t msg_qbytes; /* max number of bytes on queue */  
      /* last receive pid */
      __kernel_pid_t msg_lrpid;
      __kernel_ulong_t __unused4;
      __kernel_ulong_t __unused5;
};
                              Listing B.2: Štruktúra msqid64_ds
struct msqid_ds {
      struct ipc_perm msg_perm;
                                  /* first message on queue,unused */
      struct msg *msg_first;
      struct msg *msg_last;
                                 /* last message in queue, unused */
      __kernel_time_t msg_stime; /* last msgsnd time */
```

```
__kernel_time_t msg_rtime; /* last msgrcv time */
       __kernel_time_t msg_ctime; /* last change time */
       unsigned long msg_lcbytes; /* Reuse junk fields for 32 bit */
       unsigned long msg_lqbytes;
                                   /* ditto */
       unsigned short msg_cbytes; /* current number of bytes on queue */
                                   /* number of messages in queue */
       unsigned short msg_qnum;
       unsigned short msg_qbytes; /* max number of bytes on queue */
       __kernel_ipc_pid_t msg_lspid; /* pid of last msgsnd */
       __kernel_ipc_pid_t msg_lrpid; /* last receive pid */
};
                                 Listing B.3: Štruktúra msqid_ds
struct msginfo {
      int msgpool;
       int msgmap;
       int msgmax;
       int msgmnb;
       int msgmni;
       int msgssz;
       int msgtql;
       unsigned short msgseg;
};
                                  Listing B.4: Štruktúra msginfo
struct semid_ds {
                                          /* permissions .. see ipc.h */
       struct ipc_perm sem_perm;
                                          /* last semop time */
       __kernel_time_t sem_otime;
                                          /* create/last semctl() time */
       __kernel_time_t sem_ctime;
                                          /* ptr to first semaphore in array */
       struct sem
                     *sem_base;
       struct sem_queue *sem_pending;
                                          /* pending operations to be processed */
       struct sem_queue **sem_pending_last; /* last pending operation */
                                          /* undo requests on this array */
       struct sem_undo *undo;
                                          /* no. of semaphores in array */
       unsigned short sem_nsems;
};
                                 Listing B.5: Štruktúra semid_ds
struct semid64_ds {
       struct ipc64_perm sem_perm; /* permissions .. see ipc.h */
       __kernel_time_t sem_otime;
                                   /* last semop time */
       __kernel_ulong_t __unused1;
       __kernel_time_t sem_ctime;
                                   /* last change time */
       __kernel_ulong_t __unused2;
       __kernel_ulong_t sem_nsems; /* no. of semaphores in array */
       __kernel_ulong_t __unused3;
       __kernel_ulong_t __unused4;
```

Listing B.6: Štruktúra semid64_ds

};

```
\verb"union semun" \{
                                    /* value for SETVAL */
       struct semid_ds __user *buf; /* buffer for IPC_STAT & IPC_SET */
       unsigned short __user *array; /* array for GETALL & SETALL */
       struct seminfo __user *__buf; /* buffer for IPC_INFO */
       void __user *__pad;
};
                                    Listing B.7: Štruktúra semun
struct shmid_kernel /* private to the kernel */
       struct kern_ipc_perm shm_perm;
       struct file
                            *shm_file;
       unsigned long
                            shm_nattch;
       unsigned long
                            shm_segsz;
       time64_t
                            shm_atim;
       time64 t
                            shm_dtim;
       time64_t
                            shm_ctim;
       pid_t
                            shm_cprid;
       pid_t
                            shm_lprid;
       struct user_struct
                            *mlock_user;
       /* The task created the shm object. NULL if the task is dead. */
       struct task_struct
                            *shm_creator;
       struct list_head
                            shm_clist;
                                           /* list by creator */
} __randomize_layout;
                               Listing B.8: Štruktúra shmid_kernel
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <errno.h>
#include <string.h>
#include <sys/types.h>
#include <sys/socket.h>
#include <sys/un.h>
#define SOCK_PATH "echo_socket"
int main(void)
   int s, s2, t, len;
   struct sockaddr_un local, remote;
   char str[100];
   if ((s = socket(AF_UNIX, SOCK_STREAM, 0)) == -1) {
       perror("socket");
       exit(1);
   local.sun_family = AF_UNIX;
   strcpy(local.sun_path, SOCK_PATH);
```

```
unlink(local.sun_path);
   len = strlen(local.sun_path) + sizeof(local.sun_family);
   if (bind(s, (struct sockaddr *)&local, len) == -1) {
       perror("bind");
       exit(1);
   }
   if (listen(s, 5) == -1) {
       perror("listen");
       exit(1);
   }
   for(;;) {
       int done, n;
       printf("Waiting for a connection...\n");
       t = sizeof(remote);
       if ((s2 = accept(s, (struct sockaddr *)&remote, &t)) == -1) {
          perror("accept");
           exit(1);
       }
       printf("Connected.\n");
       done = 0;
       do {
          n = recv(s2, str, 100, 0);
          if (n \le 0) {
              if (n < 0) perror("recv");</pre>
              done = 1;
           if (!done)
              if (send(s2, str, n, 0) < 0) {
                  perror("send");
                  done = 1;
       } while (!done);
       close(s2);
   }
   return 0;
}
                                Listing B.9: Ukážka použitia soketu
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <errno.h>
#include <string.h>
#include <sys/types.h>
```

#include <sys/socket.h>
#include <sys/un.h>

```
#define SOCK_PATH "echo_socket"
int main(void)
   int s, t, len;
   struct sockaddr_un remote;
   char str[100];
   if ((s = socket(AF_UNIX, SOCK_STREAM, 0)) == -1) {
       perror("socket");
       exit(1);
   printf("Trying to connect...\n");
   remote.sun_family = AF_UNIX;
   strcpy(remote.sun_path, SOCK_PATH);
   len = strlen(remote.sun_path) + sizeof(remote.sun_family);
   if (connect(s, (struct sockaddr *)&remote, len) == -1) {
       perror("connect");
       exit(1);
   }
   printf("Connected.\n");
   while(printf("> "), fgets(str, 100, stdin), !feof(stdin)) {
       if (send(s, str, strlen(str), 0) == -1) {
           perror("send");
           exit(1);
       }
       if ((t=recv(s, str, 100, 0)) > 0) {
           str[t] = '\0';
           printf("echo> %s", str);
       } else {
           if (t < 0) perror("recv");</pre>
           \verb|else| printf("Server closed connection \n"); \\
           exit(1);
       }
   }
   close(s);
   return 0;
}
```

Listing B.10: Ukážka použitia soketu na strane klienta

C Výpis sublime

../../fei .sublime $-\mathrm{project}$

Listing C.1: Ukážka sublime-project